

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtári cikkeket stb. intézendők.

Nyilvtári cikkeket soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

Megtérés.

Kézdi-Vásárhely, 1889. július 9.

Az egykori szülő azt ajánlotta fiának, hogy ha 30 éves koráig meg nem jött az esze, ülje meg magát. Ez ajánlat a maga szimplizálásában jellemző. Midőn az ábrándos életkor után a férfui munkásság ideje elkövetkezik, olyan feladatokat tűz ez minden ember elé, melyet csak komoly logikával és nagy meggondolással lehet megoldani. Ha e tulajdonok kellő érettségre nem emelték az életkor közepén levő embert, egy chaoszsa lesz az élet, mely következményeiben úgy egyeseknek, mint a nagy társadalomnak végtelen károkat okoz. E hasonlatot igen találónak véljük a most megtérő erdélyi szászokkal szemben, kik az utóbbi évek alatt kijózanodásuknak örvendetes jeleit adják.

Volt idő, midőn féktelenkedni szerető idegen ajku polgártársaink példájára jogosulatlan érzékenykedésekbe bocsátkoztak, légből

kapott állításokkal megokolt igényekkel léptek fel velünk szemben, kik a szorgalmas, élelmes szász népnek egy nyelvét, mint szokásait tisztelvén, velünk egyenjogosult, testvériesült népnek tekintettük mindig.

Azonban egy jobb jövő reményéért legyen feledve minden. Kezdünk tisztába jöni a dologgal s azért örvendeni tudunk, hogy szász polgártársaink épen akkor, midőn az élethezi küzdelem, a gazdasági válság megszűnése, polgártársaink jogosult igényeinek tiszteletben tartása mellett a magyar állameszme általánosodása vállvetett erőt kíván, — iparkodnak jóvá tenni a dolgot s megteremtteni amaz összetartást, mely mindnyájunk boldogságát s a szeretett magyar haza jóllétét van hivatva előmozdítani.

Ideje volt, hogy benőjön szász polgártársainknak a feje lágya, mert erős férfui küzdelem tetre hív. A szász képviselők, ha szavaikban hinni lehet, ez elvet hirdetik; ép ezért elmondhatjuk, hogy a Schulvereinhoz hazudozni járó jó uraknak kifelé áll a rudjok Erdélyből. Bauszern, Zay, Fluger, Salmen b. határozottan a helyes alapra léptek, midőn a magyar állam és magyar nyelv fensőségét elismerve, egyebekben német nemzetiségük fentartásával, elhallgattak az örökös reczitált sérelmekkel, melyekből úgy sem volt igaz semmi. Mert jegyezzük meg, hogy nemzetiség dolgában nincs türelmesebb nép a magyarnál; erőszakkal nem irtja ki az semmiféle nációjának a nyelvét; csak azt követeli, hogy hegemoniánkat és kulturális szupremáciánkat elismerjék.

Minden országnak, minden hatalomnak megvan a maga igénye másokkal szemben, de a mi igényünk messze távol esik a másokétól. A mi állami nyelvünk elismerése, terjesztése Németországnak pózeni és elzászi nyelvi politikája és erőszakos taktikájától épen úgy elüt, a mint nem helyesli józan felfogásunk

Oroszországnak a lengyelekkel, litvánokkal németekkel szemben tanusított oroszított törekvését. Nem azért szólunk mi így, mintha mások rovásával akarnánk a magunk előnyére argumentálni; de tesszük egyfelől az igazság érdekében, másfelől pedig azért, hogy minden Schulvereinos iskolához tartozó jó embernek legyen általánosabb irány jelölve, melyen át a nemzetiségeket s azoknak viszonyát a hatalmakkal szemben áttekinteni lehessen.

Ha a szász ultrák, a békés oláhok felbujtogatói, a tót konspirátorok jól meggondolnák a dolgot, belátnák, miszerint a magyar állam keveset tett a magyarság terjesztésére, még azt sem tette meg, a mire tulajdonképen joga lett volna. Csakhogy a merev magatartás, mely megakadályozza azt, hogy idegenajku polgártársaink merlegbe vessék más államok nyelvi politikáját is, elzárja az utját a helyes felismerésnek, s így nem lehet bámulni, hogy idegenkedünk akkor, midőn a közös haladás, boldogulhatás érdekében szívósan össze kellene tartanunk. A merevség lépten-nyomon nyilvánult s nyilvánul ma is némely oldalról, mert izgató román polgártársaink nem csak folytatják az aknamunkát az állameszme és nemzeti jellegünk rovására, de nyíltan is kilépnek az aktivitás terére s törvényeinkkel dacolva, azzal farkas-szemét néznek. Szám-talan dolgot hozhatnánk fel állításunk igazolására, de nem szándékozunk itt szemrehányásokat tenni; tudjuk amugy is, hogy a bűnös tények fájó következményeket vonnak mindig maguk után; azért csak azt érintjük a sokból, hogy a bíróságok és közhivatalok előtt a nemzetiségeknek még keresztneveiket is az ő kiejtésük és ortografájuk szerint írják, s bár jól tudnak magyarul, mégis oláhul beszélnek, holott ezt túrni nem kellene. Magyar a törvénykezési nyelv, magyar minden írásbeli beadvány a törvénykezésnél; miért van

A „Székelyföld” tárczája.

Nyáreji álom.

(Memoire.)

Irtá: Pálfalvi Sándor.

Etelka! emlékszik-e?

Emlékszik-e arra, mikor ott ültünk akkor este az erdő szélén ketten a nagy hársfa alatt? Szép nyári est volt, egyike azoknak, melyekben a természet lelke bájaival árasztja el az erdőket és mezőket. Az erdő alatt elterülő völgy csendes és igéző volt; olykor-olykor a hegycsúcsokról jövő hűvös szellő frissítette meg, miközben a virágok ábrándos fejeiket hajtogatva, egymásnak nyájasan bókoltak.

Bucszni mentünk volt oda, mivel maguk másnap elutaztak egy távoli fürdőre. Én megfogtam magának a kezét s kérdeztem:

— Fog-e reám gondolni?

Maga oly édesen susogta:

— Mindig!

Én keblemre vontam s egy hosszú forró csókban peccsételtük meg szerelmünket. Maga még akkor is azt mondta:

— Nem feledem el soha, szeretni fogom örökké.

Etelka! emlékszik-e?

Maguk másnap elutaztak s én úgy éreztem, hogy megszakad a szívem bánatomban, s csak az a tudat nyugtított még némi vigaszt, hogy maga irni fog.

Feszült várakozásban töltöttem napjaimat, várva minden perczen levelét. Összejártam azon helyeket, melyeken oly boldog pillanatokat töltötünk; felmentem az erdőik magaslatára, s a távolban elmerengve, lelkem újra és újra felkeresett minden helyet, hova piczi lábai léptek. Hasztalan . . . maga nem volt sehol. Leszálltam a völgybe; a malom ott állott bánatosan, elhagyottan, talán maga után epedve, s az Ott sziklán hőmpölygő hajjai oly bus dalt zugtak, mintha nagy veszteséget szenvedtek volna.

Végre megérkezett várva várt levele. Lehetetlen e perczen érzett örömet leírni. Százszor átolvastam sorait s a nagy boldogság miatt sokáig nem tudtam magamhoz térni.

Én válaszoltam magának. Leveleim telve voltak szerelmemmel s a sors elleni kifakadásokkal, mely elég kegyetlen volt, hogy magát tőlem elválassza.

Az idő telt . . . s én boldog voltam igen nagyon.

E boldogság nem tartott sokáig, mert levelei egészen megszűntek s ezzel beállottak életem leg-

boldogtalanabb napjai. Nem gyönyörködtemtett sem a fontos természet, sem a vidám madárdal. Feledést kerestem az élvezetekben, vigézimborák közt, féktelen mulatások- és dobzódásokban, de hasztalan, nem birtam feledni, lelkemet csak egy vágy töltötte el: láthatni magát.

Irtam ugyan magának mindennap valamit, de nem küldöttem el, mert a mint lelkem szét volt tépve, ép oly ziláltak voltak annak papírra vetett gondolatai is.

S midőn a láz enyhült s higgadtan átolvasám az írásokat, magam is megijedtem. Örült gondolatok voltak azok, egy örült egy szüleményei szenvedérről, szerelemről, csalódásról, életről, halálról, melyekben alig volt egy sugara a reménynek, alig volt egy derült eszme, mely az életet szenvedhetőknek ecseteli.

Ilyen szomorúságban töltöttem időmet, midőn egy napon az erdőből hazajövet a házuk előtt elmenvén, szokatlan sürget, forgást észleltem udvarukon. Kérdéseimre azt válaszolták, hogy ez azért történik, mivel maguk másnap érkeznek haza.

E hír hallatára megdöbbsentem. Fájdalmas érzelmeim, melyek már feledésbe menve enyhültek, ismét feljultak. Vártam is, nem is magát. Vártam

mégis az, hogy az állam nyelvének mellőzése és annak rovására idegen nyelven beszél az is, ki különben jól tud magyarul?

Ezt kellene megérteni minden érzékenkedő polgártársnak, s így azt hisszük, barátosabb karokkal fogadnak, szelidebb tekinteteket vetnek reánk, kik egyenjogúsággal, vértünkön szerzett vagyonunkkal, a non plus ultraig terjedő bizalmunkkal, türelmünkkel tüntettük ki őket.

A szászok kezdik belátni, hogy a nagy garral kürtölt vádak nem igazak. Mindinkább assimilálódván tehát, kezdek megérdemelt módon tisztelni a türelmes, nagylelkű, loyális magyar népet. Ha itt-ott kifogásolhatnánk is talán valamit, az értelmi elemnek újabb időben tanusított magatartása az öröme mindig feljogosít. Nem késnek elismerni állami és nyelvi jogainkat, a mint ezt újabban Finger képviselő is kijelentette Beszterczen választói előtt mondott beszédében. Szolgáljon az ő jó példája buzdításul a még pártoskodni szerető szászoknak; legyen ez indító oka annak, hogy jobb utra térjenek. A széthúzás, minden semmiséggé váló érzékenykedés boldogabb viszonyok közé való, midőn a mit veszítettünk a könnyelműség által, kárpótolni lehet a jóllétben. A közös munkálkodás, faji szeretet, egység a haza szeretetében azon tényezők, melyek hivatva vannak megteremtetni a közboldogságot.

Zernyei.

A szeszadó-törvény megváltoztatása. Mint Bécsből táviratilag jelentik, Wekerle Sándor pénzügyminiszter Dunajewsky osztrák pénzügyminiszterrel a legutóbbi napok alatt beható tárgyalásokat folytatott a szeszadó-törvény módosítása tárgyában. Mintán a szeszadó-bevételek, kivált Ausztriában, távolról sem felelnek meg a várakozásnak s a törvény némely intézkedései úgy az osztrák, mint a magyar mezőgazdasági és ipari érdekekre nézve sok tekintetben károsak, a törvény megváltoztatása sürgősen szükségesnek mutatkozik. Nevezetesen adómentes szeszt semmiféle cím alatt sem lesz szabad forgalomba hozni, minthogy a visszaéléseket ezen a téren még a legszigorúbb ellenőrzés mellett sem lehet tökéletesen megakadályozni. Az illető törvényjavaslat az őszi ülésszak kezdetén fog mindkét államfő törvényhozási elé terjesztetni.

A pénzügyi közigazgatás reformja. Mintán a pénzügyi közigazgatás szervezetében eszközözendő változtatásokról szóló törvény augusztus 1-én életbe fog lépni, legközelebb közzé fognak tétetni az erre vonatkozó összes végrehajtási rendeletek,

azért, hogy maga elé állva, szemére lobbantsam hiútlenségét; nem vártam azért, mert féltem a viszontlátástól. Végtelen hosszúnak tűnt fel az idő előttem; a percek óráknak, az órák napoknak látszottak.

Végre eljött az idő s maguk megérkeztek.

Borus sejtelmektől, üzetve léptem át kapujok küszöbét s lassan közeledtem a veranda felé.

Szivem hangosan dobogott...

Maga ott ült a verandán szemben egy fiatal emberrel, élénk beszélgetésbe merülve.

— Isten hozta, édes Tarsai ur, — szolt felém fordulva — örvendek, hogy láthatom és egyszerűen bemutathatom jegyesemet, Csanaði Kálmánt.

Én magukra tekintettem s úgy éreztem, mintha térdeim rogynának. Hidegen hajtottam meg magamat, lassan mormoltam el a szokásos „örvendek”-et s kevés idő múlva távoztam.

Etelka! emlékszik-e?

Azóta az idő — a legjobb orvos — enyhítette fájdalmaimat, s ha rágondolok arra az időre, úgy tűnik fel nekem, mint egy rövid nyáráji álom.

valamint a pénzügyigazgatóságok újjászervezésére vonatkozó legfelső királyi elhatározások. Hír szerint körülbelül ötven pénzügyigazgatóság fog felállítani s az ezen igazgatóságok élére állítandó tisztviselőket mind újonnan nevezik ki.

Fürdői levél.

Tusnád, 1889. július 6.

Mégis csak igaz az, a mit annyian mondtak nekem. Magam is a tusnádi fürdőre úgy bukkantam be, mintha nem az ajtón, hanem az ablakon jutottam volna oda. Az én jó Elek barátom eleget megértette az én fejemmel, de mégsem akartam fel fogni, hogy Bikszádról jöve éppen semmit sem lát az ember azon kis Svájczból, míg benne nincs. No de úgy volt.

Déli 12 óra lehetett, midőn a bűdösi fürdő rengeteg tölgyes erdején át az élelmes Bikszádot is elhagytuk. Utunk egy meglehetősen szűk völgyön vezetett el, mely mindkét oldalról végtelen sziklás hegyek- és erdőtől van határolva. Mind arról gondolkodtam, hogy mikép fogom majd találni magamat a legszebb székely fürdőn, hol még soha nem voltam, aztán mit fogunk ott cselekedni, mert a megelőző estének reminiscenciái még mindig velünk voltak. Nem sokáig kellett töprenkednem, mert egyszer csak ott vagyunk. Hogy minő benyomást tett reám a véletlen, azt itt teljesen fölösleges leírnom; csupán annyit érintek, hogy egészen honn találtam magamat. A mit gondoltam, a mit vélve némileg aggódtam, teljesen zúgába dőlt; erősen éreztem, hogy a természet nagy templomában ez a költészet pantheon.

Élelmes kocsisunk, mintha csak tudta volna szándékunkat, a legjobb helyre, a „Nacionál”-ba hajtott be, hol elég alkalom volt addig is, míg a tervezett sétát megértjük, benézni a kellemes láttért.

Nincs szándékomban leírni adni e helyen, nem mintha helyén valónak nem találnám, de tudom, hogy illetékesebb erre egy más toll; ép azért csak annyit vagyok hajlandó mondani, a mennyi rövid tapasztalatomat a kedves olvasóval megérteheti.

Alig pihenem ki határai kocsiutamat, a szálloda hátsó feléről néztem be a tárt, mely a maga sötét, mogorva tekintetével úgy nézett ki, mint egy jóságos lelkű, de hideg arcvonásokba vegyült ember, kit mentől tovább nézünk, annál tanulságosabb, annál jobban megértjük. Egy óriási oldal vetette reám ez életben először tekintetét, melynek közepén, mint beteges embernek testén a csomó, egy hatalmas sziklaomladék áll. A hegy minden része gondosan el van látva a fenyűk tengerjén számaival; hátán, mint valami férfi-arczon az élet redői, bizonyos erdei utak szaladnak szét, melyek a magasból indulva, csaknem íjesztő meredeknek, a mélységben hőkölőgő ölt vízében vesznek el. Sokat, igen sokat néztem e szép költészetet. Gondolataimból a völgyben messziről kanyargó Ölt vizének zúgó moraja ébresztett fel, mi az örök fenyvesek zúgásával oly tulvilági hangon folyt egytűvé. A végtelen magasból nézve le, szaladgáló gyermekcsoporthatárunk a folyó partján majd csigahéjak, majd virágok után, végül bizonyos formákat alakítva a kevésbé türelmes homokból. A tüleveleken végigbeszél az idő, s míg hidegen nézte a boldog naivitást, hihetőleg ezt mormolta:

Halmot építesz most elomló fővénnyől,
Jón egy gyenge szellő és aztán — szétvitte...
Önéleted képet építed most abban;
Hogy úgy omoljon szét, még most egy sem hitte!
Tünde kedvtelések, édes, boldog alkalmak
Ifjú szerelemnek porló fővénnyel;
Az életvárból csak egy kis szellő kell,
S szétszórja... könny s jajnak nincs többé hatalma.

A láttéren előlő gondolataim boldoggá tettek, de Elek barátom, a hallgató bölcsészettől, ettől is megfosztott, mert biztató szavaira, melyekkel az étkészéhez hívott, percekig félbe kellett hagynom a természetet e remekének szemlélését. Azonban nem volt okom megbánni a pihenést, mert az én étvágyam semmi kívánni valót nem hagyott. Úgy utánaláttunk a dolognak, mint a kinek jól esik minden, mint a kik gondos hely, izletes ételek és válogatott étlapok hazájába jöttek.

Utunk indultam én is, mint az a reménytelen, ki csupán azért jött a fenyőfához, nehogy a fenyőfa jöjjön el hozzá. A szegény beteg, kinek a doktorok tudós preskripciója szerint fürdőre kell menni, azért siet a fenyő balzsamos levegőjére, hogy az unalmas expozíció ne érjen drámaszerű véget; jó magam, mint sokan mások, lelkem frissességét, tüdőségét ohajtottam visszaszerezni. Most csupán erre volt szükségem. Volt idő ugyan, mikor nekem is ama nagylelkű ajánlatot tették, hogy mennek el a fenyőfákhoz, de én bizalmatlanul, fanyarul vettem a dolgot, mint a kinek rovására nem valami kíméletes viccezet mondanak.

Először is az impozáns fürdő előtt állottam meg, mely ha oly tetemes összegbe nem került volna is, eleganciájában versenybe bármely európai fürdővel. Azok a hegyoldalokon levő villák oly szé-

pen néznek le a messze mélységben elzúgó Oltra, mint patakon a tündeszép virág, mely nem győzi eléggé kímélni hiu természetét a víz tükrén.

A szép villák közül, melyeket csak kevés ideig nézhetünk, de melyeken mégis oly sokat láttam, a sétaterre jöttünk. A különféle arcok, a csinnal és izléssel öltözött nép megtarkította a hosszú utat, mint a mező millió színben pompázó virága, mely tovább-tovább mindig szebb, mindig látványosabb.

Barátommal, ki kalauzum volt, elmentünk mélyen a rengeteg fenyvesek közé. Azt kellene hinni, hogy egy olyan út mellett, forró nyári időben, agyonolvad az ember, de éppen nem. A napfény halványan, enyhülten jut keresztül a tülevelek fákronán, mintha csucsis ablak festett üvegein szűrődnek át. Azok a mértani egyenességű fenyőfák a gót templom sugároszlopaira emlékeztetnek, melyekről itt a fenyőfoltok oly szorgalmasan verődnek vissza, hogy a fenyőerdő karaktere határozottan buskomoly, nyugodt egyszerűség.

A benyomás, melyet az óriási sudar fenyvek szemlélete tesz, mélyen hat a lélekre. Úgy érzi az ember magát, mint a bűnös, ki valamely templomba lép bűnei levelezése végett, de végre sem sokat bizik becsősege miatt ügye sikerében. Igaz ugyan, hogy több a vidámság, tarka pompa a lomberdőben, de a cifrázkodó s egyszerűségében is annyira rokonszenves erdőt úgy megszerettem, hogy ki nem fogok jósága dicsőségében.

És méltán, mert jóságos természete mellett, melylyel annyi sokan könyörül, illatos, életerős lelkéből addig leheli lelkét a betegbe, hogy a lusta idegrendszer megelévenül, a friss vér vigan csörgedez és a szív visszatér az elhagyott taktushoz. A maga özvegyasszonyias, de minden bizonynyal elegáns pompájában ezernyi érdekességet mutat. Míg itt a csiga ezüst szálait teregeti, az erdők puha rétegébe beleolvadt televények körül kíméletesen dugja ki fortélyos pófácskáját az élelmes egérke. Az oldal rengetegét körüljárók szavára, a kíváncsi gyermekek zaja egyik lombról a másikra viszi unalmas hangjával a mátyás az erdők legújabb pletykáit, melyektől míg a kicsiny nyul helyéből felriadva, villángyorsan iramodik tovább, a bátor harkály mit sem gondolva, szorgalmasan ekekálja ki a kergek alól az apró bogárkakat.

Szóval akármilyen komoly is az a fenyőerdő, tolettje nincs pompa nélkül, nincs élvezet nélkül benne egy gondolat sem.

Itt töltöttük az időt; ily látványosság mellett tettünk köröskörül egy nagy utat, mely alkalommal e kies és költői pompában álló fürdőről fogalmat szereztem. Visszajövet egy másik úton a zöldben pihenő betegeknek akadunk, kik oda kigönyvedve, reményteljesen szívják a balzsamos fenyőlevegőt. Nyitott tüdővel szedik magukba a természet életerős lelkét; úgy néznek az óriási tülevelek fára, mint a szidők a rézkigyóra. Minden reményük, mit halandó a földön elérhet, ide irányul; azért is vándoroltak ide, hogy a modern élet millió sulya alatt elkínzott életüket a természetnek, e jó édes anyának, átadják, engédjék gyönyörködni ama tündéri szépségben, melyben gyönyörködnek azok, kiknek csupán az fájt, hogy a természet szépsége, tüdőségéből miért nem lehet most annyit élvezni, mennyi az egész évre elég lenne.

Megváltam e szép helytől. Tervem szerint a fogat már készen állva várt, midőn még visszanevezve a szép helyre, a művelt sétáló közönségre, a fürdő előtt munkálkodó zenészek harmoniája mellett az én kedves barátomtól való búcsúvétel után meg kellett válnunk e felséges helytől. Sokáig hallottam még a szép zene hangját, de sokkal tovább ama hangot, mely lelkemben a vonzó benyomás után mindig kedvesen zenge.

F. D. I.

Különfélék.

— Hymen. Kovácsy Mózes posta- és távirat-tiszt folyó hó 7-én tartotta esküvőjét Frank Emma kisasszonnyal Segesvárt. Állandó boldogságot kívánunk az új párnak.

— Esküvő. Czifra Mihály gyergyószentmiklósi kereskedő és birtokos közelebről tartotta esküvőjét Kádbó Mariska kisasszonnyal Gynlafehérvárt. Fogadják szerencsekívánatunkat.

— Kézdivásárhelyi Nagy Lázár tehetséges ifjú festőművész, kinek a budapesti műtárlatokon kiállított képeiről több ízben elismerőleg nyilatkozott a fővárosi kritika, itthon időzik, s jelenleg „48-as népfelkelők” című festményen munkál, melyet a budapesti műcsarnokban rendezendő őszi tárlaton majd bemutatni a szépművészetek kedvelőinek. Kitartást és szerencsét kívánunk ifjú művész polgártársunknak működéséhez.

— Hangversenykörutat tesznek Késmárky Árpád és Schnöller Lajos július havában. Hangversenyeket fognak rendezni az erdélyi fürdőhelyeken,

továbbá Zilahon, Brassóban, Maros-Vásárhelyen és városunkban is. A városunkban tartandó hangverseny idejéről értesíteni fogjuk a közönséget.

— **A kézdívársárhelyi önkéntes tűzoltó-egyesület,** mely utóbbi időben annyi jelét adá életképességének, mult vasárnap egy igen jól sikerült mulatságot rendezett a városigyetben. A mulatság délután 3 órakor kezdett és ezen időtől kezdve szakadatlanul rohogott a kocsi, özönlött a nép a liget felé, s lett olyan vig élet, hogy éjjel után is alig ért véget. A jó kedvre hangolt ifjúság a pavillonban, a másik rész meg, az Isten szabad ege alatt rugta széles jó kedvében. Közben a tűzoltói zenekar játszott pompás táncdarabokat. A jól sikerült mulatság körülbelül 150 frtot hajtott az egyesületnek.

— **Tüz.** A vészharang kongása rémitette meg kedden a kézdívársárhelyieket. Tekintve a sűrű építkezést és az uralkodó roppant szárazságot, méltó okunk van felni a tűzvészről, mely az egész várostra végzetes lehet. Azonban szerencsére az ijedségnél nagyobb kár nem történt. A város végén egy szalmarakás gyult meg és égett le a nélkül, hogy nagyobb kár történt volna.

— **Magyarok Kossuthnál.** A 844 főből álló társaság, mely a párisi vilákiállításra megye, Kossuth Lajos nagy hazánkfát is meglátogatta, mult csütörtökön este érkezett Turinba, hol rendkívül lelkes fogadtatásban részesült az olaszok részéről. Másnap diszlakoma volt a magyarok tiszteletére, melyben Kossuth Lajos is részt vett. Az öszinte tisztelet és ragaszkodás rendkívül megható jelenetekre adott alkalmat a nagy hazafi és látogatására ment honfitársai között. A társaság egy napi időzés után folytatták útját Páris felé.

— **Kirándulás a Szent-Anna-tóhoz.** A helybeli önkéntes tűzoltó-egyesület zenekara — parancsnoksága engedélye mellett — közös akaratall a Szt. Anna tavához egy 3 napi időt igénylő kirándulást rendez folyó évi július 20-án (szombaton) kezdődőleg. (Kedvezőtlen idő esetében a legközelebb jövő kedvező időben eső szombaton.) A kirándulás egyedüli célja: a tagok társas szórakozása zenélés mellett a természeti szépségekben gazdag és változatos vidéken s egyidejűleg a zenélési gyakorlat fokozása. A kirándulás tervezete. Első nap: a) 20-án (szombaton) reggel fél 4 órakor gyülekezés a próbatereben és az eleség felpakolása a szekérre. b) 4 órakor indulás. c) Alés Feltorján át egy-egy induló-játszás. d) Feltorján felül az első alkalmas helyen $\frac{1}{4}$ órai pihenés és reggelizés. e) Az erdő közti uton a Bálványos-vár aljára a zenekar arányosan két részre osztott csoportban halad, úgy, hogy a félzenekarok egymástól mintegy 100 lépésnyi távolságot tartanak és váltakozva tetszés szerinti időközökben indulókat játszanak. f) A Bálványos alatt szintén $\frac{1}{4}$ órai pihenés. g) Pihenés után egyesült tömegben a menet folytatása s mintegy 10 órakor megérkezés a torjai fűrdőhöz, hol egy induló-játszás után bevontul a zenekar Klünglein tagtárs vendéglőjébe. h) 10-től délután 4-ig pihenés, ebédelés s esetleg fürdés vagy tetszés szerinti sétá. i) 4—6-ig együttesen a Bűdös barlang meglekintése. j) 6—7-ig (ha szerződöttett zenészek nem működnek) 4—5 darabot játszik a zenekar a fűrdői vendégek szórakoztatására. Azután vacsora és éjjeli pihenés. Második nap (vasárnap): a) Másnap 21-én reggel 5 órakor gyülekezés és zene jelzése mellett indulás a Szent-Anna-tóhoz. b) Mintegy fél 7 órakor megérkezés a tóhoz s ott félórai pihenés. c) 7—8 ig a tó megkerülése együttesen, hangszer nélkül. d) 8—9-ig a félzenekarok váltakozva zenélnek a tó átelles két partján. e) 9—11-ig tetszés szerint étkezés, pihenés, esetleg a tóban fürdés. f) 11-től fél 1-ig visszamenet a bűdösi fűrdőhöz. g) Fél 1-től 6-ig ebéd, pihenés, fürdés, barlanghoz menés tetszés szerint. h) 6-tól 7-ig négy darab zeneműjátszása a közönség szórakoztatására. Azután vacsora, éjjeli pihenés. Harmadik nap (hétfő): a) Harmadnap 22-én délelőtt a Bálványos-vár meglekintése hangszer nélkül. b) 12 órakor ebédelés és 2 órakor hazaindulás egy induló jelzése mellett, s a hazajövet azon terv szerint teszi a zenekar, mint a Bálványosig való felmenetelt, t. i. az erdő között tetszés szerint zenél, az erdő szélén $\frac{1}{4}$ órai pihenés alatt oszonnázik, a két Torja közönségben egy-egy induló játszik s hazakerkezéskor szintén egyet, a mely délután mintegy 8 órakor történhetik. c) A próbaterebe való megérkezés után hazasozás. Vendégek is szivesen láttatnak. — A kirándulás vezetője Barabás Mór községi tanító, a zenekar fíradhatatlan karnagya, ki a 32 tagból álló zenekart egymagára oly bámulatos sokra vitte, hogy ritkítja párját. A barátság és egyetértés szelleme lengte át ezután is működésüket, hogy művészi munkájuk sikerében mindnyájan örök időken keresztül gazdag élvezetet találjunk. Kirándulásunkban nem tűzoltótestületi tagok is részt vehetnek, de a tagokat működésük teljesítésében zavarni senkinek sem szabad. XX.

— **Nyilvános köszönet.*** A haralyi tűzkárosultak részére a következő újabb adományok folytak be: Mált, Potsa József főispán ur 20 frt, a háromszéki takarékpénztár 30 frt, a főispán ur ő méltósága által megajtott gyűjtés eredménye a központi tisztikar részéről 18 frt 30 kr. Mindezek a kegyes lelkeletű főispán ur által azon hozzáadással lettek a járási főszolgabíróhoz leküldve, hogy azokon gabonát vásárolván, az égettek között ossza ki. Ez összesen, hozzáadva még a „Székelyföld“ szerkesztősége által gyűjtött 8 frtot, 29 hektó és 10 liter rozs lett véve, mely folyó hó 6-án a község előljárássága által ki is osztatott. Végtelen volt a hálálkodás, az igazi benső köszönet, melyek kifejezései voltak amaz érzelmeknek, melylyel kérték a jó Istent, hogy az áldott lelkű főispán ur ő méltóságának, a lelkes takarékpénztárnak és a nemes tisztikarnak fizesse vissza a Mindenható az ember-szeretet oltárára tett áldozatukat. Gróf Mikos Benedekné ő méltósága, kifogyhatatlan könyörületénél fogva, ismét segítette a tűzkárosultakat. Minden tűzkárosult számára egy-egy nagy szekér deszkát adott. Zabolai Gyárfás Lajos ur ő méltósága küldött 1 hektó búzát és 1 hektó rozsot. A nagy szükségén enyhítve van. Az éhségtől, desperációtól így megmenekedett némileg a szenvedő nép. Eddig a maga részére nem volt alkalma, de most meggyőződött a süjtött haralyi nép, hogy az ismert jóságos lelkeket nem tekinteték, de az általános emberszeretet vezeti, kik, mint a napnak jöltévi sugarai, lelkiük, részvételük melegt mindenüvé elszórják életet teremteni. Fogadják a nyilvánosság előtt a nagylelkű adakozók leghálásabb köszönetét a mélyen süjtött népek, melyet meleg részvétellel, jóságos szívvel felkarolni szivesek voltak. Fejér Árpád, közs. jegyző.

— **A gyergyószentmiklósi járásbírósi fogház felépítését** Lengyel János vállalta el. A fogház ez év nov. 1-ig kell hogy elkészüljön.

— **Köszönetnyilvánítás.** A községi fiu- és leányiskola kitünő és dicséretes magaviseletű tanulóinak megjutalmazhatása végett a következő adományok folytak be: Takarékpénztár 10 frt, Kiségitő takarékpénztár 4 frt, tek. Csizsár József keresk. ur 2 frt, tek. Ambrus Albert ur 1 frt, tek. ifj. Jakab István ur 1 frt, tek. Mihutz György honv.-százados ur 10 drb könyv, tek. Baló László ur 4 drb könyv, tek. Dénes Lajos kir. közjegyző ur 5 drb könyv, tek. id. Jancsó Mózes keresk. ur 10 drb könyv. Midőn ezen szives adományok átvételét nyilvánosan nyugtatványozzuk, egyidejűleg iskolánkunk f. évi június 30-án tartott ülése határozata értelmében kedves kötelességünknek tartjuk a nevelésügy érdekében hozott emez áldozatát a legteljesebb elismeréssel párosult köszönet nyilvánítását. Kézdí-Vásárhelyt, 1889. évi jul. 7-én. Kovács István, isk. székélnök. M. Székely János, isk. székélnök.

— **Megjelent a brassói m. kir. állami közép kereskedelmi és közép faipariskola IV-ik értesítője az 1888—89-ik tanévről.** Szerkesztette Orbán Ferencz igazgató. A terjedelmes, 112 oldalra terjedő értesítő hű képet nyújt a két intézet mult tanévi történetéről. A csinosan kiállított füzet tartalma Mally Nándor „Nézetek a szakiskolák paedagogiájához“ című értekezésével kezdődik. A kereskedelmi iskola statisztikái kimutatásából kiemeljük, hogy ez intézetet 43 tanuló látogatta, kik között 9-en voltak háromszékmezejiek. A közép faipariskolának 12 növendéke volt, ezek között Háromszékmezejéből 4. Ajánljuk e házaspótló iskolákat a gyakorlati pályára készülő figyelmébe.

— **Az „Eredeti Magyar Daltár“,** Hoós János által szerkesztett és kiadott magyar zeneszerzők eredeti műveit tartalmazó zenemű-folyóirat III. évfolyamának 5-ik füzetét vettük. A füzet igen érdekes zeneműveket közöl. Nevezetesen van a füzetben két terjedelmes és nagy gondal irt műdal: „A hárfa eredete“, Dr. Szöllösy Attilától. A másik: „Mélyen, mint a Duna medrére“, Gaál Ferencz zenede-igazgatótól. Mindkét dalt a művészi kidolgozás jellemzi. Végül tartalmaz egy könnyebb modorban irt népdalt Hoós Jánostól Tompa Mihály „Kicsi madár a pacsirta“ kezdetű szövegére. A melléklet jelenleg is igen gazdag, a a mennyiben 8 gyermekdalt hoz, a melyek iskolai dalokul is a legcélszerűbben használhatók föl. A pártolásra méltó zenemű folyóirat előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt. Előfizethetni bármely könyvtár útján és a szerkesztő-kiadónál Déván (Hunyadmegye).

— **A gyermekek nevelése.** Egy nem rég megjelent egészségügyi munka arra figyelmezteti az orvosokat, hogy mindazon családoknál, a hol bejáratosok, szigorúan ügyeljenek a gyermekeknél arra, hogy attól a kortól kezdve, a mikor úgy nevezett tejfogaiat elvesztik, elismert minőségű szájkonzerváló szerekkel rendszeresen tisztogassák szájukat és fogaiat. Az említett mű ugyanis statisztikailag bebizonyítja, hogy a száji-, fog- és az emésztő-szervek bajai legtöbbszörre oly egy-

neknél fordulnak elő, kiknél a száji és fogak konzerválását gyermekkorukban elhanyagolták. E mű tudós írója mindenkinek legmelegebben ajánlja dr. Popp J. G. udvari fogorvos készítményeit és pedig Anatherin szájvizét, (melynek palackjait nem rég tetemesen megnagyobbitották. Ára 50 kr, 1 frt és 1 frt 40 kr) fogpasztáját (35 kr, 1 frt 22 kr), növény fogporát (63 kr) és végre odvas fogak kitöltésére fogtömőjét (1 frt). De csak Popp-féle készítmények fogadandók el, mert e szereket erősen utánozzák és hamisítják. — E szerek kaphatók: Kovács Ferencz gyógyszerésznél, Fejér L. fia és Wertán testvérekénél Kézdí-Vásárhelyt.

Nyilvános számadás és köszönet.

Kézdívársárhelyi ref. egyházunk diszes templomának 1861. évben Kolonics István ur által készített és felállított orgonája a hosszas használat miatt kitakarítást és újabb hangolást igényelvén, az egyházi életet e tekintetben is magas színvonalon tartani törekvő buzgó hiveink — mint sok más alkalommal — most is meghozták figyelemre méltó becses áldozatukat, mert a jelzett célra 212 frt 44 krt adományoztak, mely összeg épen elégséges az orgona kitakarítása és hangolásával járó költségek fedezésére.

Kebli egyháztanácsunk atyafiságos szeretettel fejezi ki méltó köszönetét a buzgó adakozóknak egyenkint, s elismerő nyilatkozatát ez alkalommal is örömmel fejezi ki tekintetes Kölönte László atyánkfiaival szemben, ki az egyház iránt érzett és táplált meleg szeretetével kezdeményezője volt az úgy létesíthetetésének, 50 frt becses adományával segítve az egyházközséget. Ügyvéd Csiky József, id. Szöcs János, Jancsó Mózes szeszgyáros, Nagy Lajos szeszgyáros, ifj. Dézsi Bálint és Makkai Dániel atyánkfiaiból álló gyűjtő-bizottság fogadja az egyháztanácsnak e helyen is nyilvánított elismerő köszönetét a gyűjtésben tanúsított fáradhatlan buzgalmaért.

Az egyháztanács nevében:
Kézdí-Vásárhelyt, 1889. július 7-én
Székely János, elnök. Kölönte Mózes, h. főgondnok.

Jancsó István, jegyző.

Szives adományaikkal következő hívek járultak:
Kölönte László 50 frt. Csizsár Pál, Szabó Dénes, Csizsár Dénes 1—1 frt. Özv. Szöcs Andrásné, Vámszedők, Sáska Antal, Jancsó Dániel 1—1 frt. Zoltáni Györgyné 50 kr. Benedek István örnagy 2 frt. Winesendorfer Ferdinánd 50 kr. Szotoryi Dániel 30 kr. Ifj. Baka István 20 kr. Pál Ferencz 30 kr. Csizsár Mózes 20 kr. Özv. Dézsi Dánielné, ifj. Szöcs János 50—50 kr. Rácz András 30 kr. Özv. Szöcs Mózesné 40 kr. Nagy György pénzügyőri biztos 50 kr. Mazinger Sándor 30 kr. Sárkány Gyuláné 40 kr. Sikös Károly 30 kr. Nagy Dániel 20 kr. Ifj. Szöcs János 50 kr. Szöcs István, Nagy Adam, Pataki József 20—20 kr. Molnár Józsiás 1 frt. Id. Baka István, Kovács István pap 50—50 kr. Ifj. Benkő Sándor 20 kr. Benkő Dénes 40 kr. Jordáky örmester 50 kr. Jancsó Ferencz 20 kr. Özv. Bene Károlyné 50 kr. Baka Lajos, Ambrus Albert 1—1 frt. Csizsár Dániel 8 kr. Özv. Benkő Lászlóné, ifj. Benkő Pál 50—50 kr. Tóth József szeszgyáros 1 frt. Id. Benkő Sándor 3 frt. Pánczél Noé 42 kr. Jancsó István inok, özv. Ambrusné, Vén Adam 40—40 kr. Baló László 2 frt. Jancsó Károly 60 kr. Tusa János 20 kr. Ifj. Nagy József, Szabó Géza 50—50 kr. Ifj. Szöcs János 1 frt. Nagy Pál, Barabás Mór 50—50 kr. Tóth Mihályné 1 frt. Turóczy Mózes 3 frt. Szabó Sámuel 40 kr. Jancsó Dávid 20 kr. Lövi 40 kr. K. Csizsár József 3 frt.

(Folytatása következik.)

223-ik közlemény

a háromszékmezei „ERZSÉBET“ árvaladny-nevelő intézet javára Málnás község lakosai által tett szives adakozásokról.

Szép Ferencz 1 kr. Szilágyi Dávid, Mihály András 4—4 kr. Kaján Mór, Tottsa János 5—5 kr. Zaláni József, Kocsis Mihály, Puskás István, Beteg Mihály, Keresztes László, Kocsis János, Fogadós János, Nyese János, Nyese András, Bernád Mihály, Kisgyörgy Imre, Bertalan Ferencz, Katai Károly, Lőrincz Ferencz, Keresztes György, Czintós Dávid, Teleki Sándor, Szép György, Kőze György, Mihály Ferencz, Mihály Sámuel, Mihály László, Mihály Jánosné, Mihály Sámuel, Mihály András, Szép István, Mihály Mózes 1—1 liter, Fazakas Lajos, Mihály Elek 2—2 liter, Botos István, Kocsis Ferenczné 1—1 liter, Borus Ferencz 6 cső törökbuza, Bartók László 1 liter paszuly. Kisgyörgy Ferencz 1 liter, Balugné 10 liter buza.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.
Kézdí-Vásárhely, 1889. július 6.

Br. Szentkereszty Stephanie, elnök.

Székely Mátyás, jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Viszonválasz Szabó Géza urnak.

Tekintetes Szerkesztő ur! Bocssáson meg, hogy alkalmatlan vagyok, de érdeklődök, áll már csak anyagi szempontból is. Kérem, vegye fel e néhány sort, igérve, hogy e tárgyban nem fogok többé alkalmatlanok. Hiszen láthatja, hogy nem akartam eltérni a szennyes vádat magamon s így a számadásforma szükséges volt; azt is láthatja a szerkesztő ur, hogy mily csufult jártam; még én adósodtam be, s félek, hogy ha még szólok, tetéződik tovább az ilyen logika és kellner-mathematika szerint; hanem ennek folytatását elhagyom, s áttérek a Szabó Géza ur által adott válaszra.

Sz. G. ur azt mondja czáfolatában, hogy megismerteti ő is a dolog lényegét, de arról, a mi a dolog lényege, melylyel engem megsértett, egy szót sem szól, csak az ötven forintot számolja el; tehát a mit ellenem mondott, elismeri. Épen azért most már nem is hivatkozom a közvéleményre; jól tudom, hogy az engem eddigi eljárásaimért soha cserben nem hagyott. De Szabó Géza urhoz van még egy szóm s azután soha.

A tényállás igazságát ön hiába is akarja elferdíteni. Csak kérdezze meg önmagát, hogy ha számadás kell még, ki tartozik a másiknak, s most azt mondom: ha én tartozom, megfizetek; ha ön, ne fizesse meg; hisz eddig se tudtuk, ha valamely adás-vevés volt köztünk, elszámolni soha, oly pontos volt ön. Szóval ön oly egyén, kinek adott szavára építeni nem lehet, s mégis engem hasznosítónek mond.

Hogy hírlapi cikkek tárgyává tettem a dolgot, arra nem a híresedési vágy vezetett, hanem azon állítás, hogy én öntől váltó-aláírásért bort kértem volna és az ön barátság-visszajárása, melyet hátam mögött egy nyilvános társaság előtt mondtam, mert hogy öntől meg nem érdemeltem volna barátságát, arra okot nem szolgáltatottam.

Higye el, nem tudom, mit vesztettem önben, de vigasztal azon tudat, hogy maradt nekem még sok jó barátom, kik barátságukat oly könnyelműen nem mondják fel nekem.

Hogy gazdag vagyok-e vagy nem, az nem tartozik hírlapi cikkekbe. Annnyiban biztos vagyok, hogy ha anyagilag szegény maradok is, önhasznosító nem leszek, mint azt ön állítja, s higye el, hogy az igazság kimondásában is — nyíltan bárkivel szemben, nem háta mögött!!! — lelkületileg önénél mindig gazdagabb leszek.

A szerkesztő urnak alázatos szolgálja Ambrus Albert.

* E rovatban megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Egy félfedelű, új FAEDON-KOCSI jutányos áron eladó. Értekezhetni a tulajdonossal: Monoki István nyerges és kárpitos mesterrel K.-Vásárhelyt (a szentkatolnai uton, a kórházzal szemben).

KÖSZÉNBÁNYÁSZOK,

jó bizonyítványokkal ellátva, előnyös alkalmazást nyernek Romániában a Tirgovest városa mellett fekvő **sontingai** köztérbányákban, melyek alólírt bányamérnök igazgatása alatt Európában divatozó szabályossággal működnek.

A legrövidebb út Erdélyből Brassón, Tömösön és Predealon át a **baicói** állomásig vezet, onnan pedig falusi szekérrel a heggyeken át Tirgovestig, a hol az indóháznál Suppach expeditor urnál kell jelentkezni.

Horner Ferencz

Sotingán.

1—3

Hirdetmény.

Kovácsna nagyközségben a **tanácsház felépítése** el lévén határozva, az építés vállalkozás útján történik.

Az árlejtés határideje **ez év július 15-én** délelőtti 10 órára tűztetik ki. Az árlejtési kívánók a kikiáltási ár 10%-át kötelesek a bizottság kezéhez előre letenni. Zárt ajánlatok is elfogadhatók, melyek **e hó 14-én estig** a községi bíró kezéhez beküldendők.

A feltételi pontok a hivatalos órákban a község házában bármikor megtekinthetők.

Ifj. Deák Károly,

közs. bíró.

3—3

tlkkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gál Domokosné Albu Rózsalia egerpataki lakos végrehajtónak Albu András és neje Elek Mária végrehajtást szenvedett elleni 150 frt tőkekövetelés s járulékal iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék — kovásznai kir. járásbírósa — területén lévő Zágón községében fekvő, a zágoni 550. számú tjkvben 1056—1059. és a zágoni 2790. számú tjkvben 2485., 2486., 4285., 5791., 6314., 7016, 7017., 7103., 7104., 7864., 8876. hrsz. ingatlanokra, Zágón községi földbirtokosoknak évenként az 550. számú tjkvben foglalt ingatlanok után fizetendő 78 kr és a 2790. sz. tjkvben felvetett után fizetendő 10 kr taxa kötelezettség fentartása mellett az árverést 303 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi július hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor Zágón község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is aladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

Kovácsnán, 1889. évi márczius hó 18-ik napján.

Dobay János,

kir. járásbíró.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

M e n e t r e n d .

Érvényes 1889. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1889. június hó 1-től.

Állomások			Vegyes vonat	Személyvonat	Gyorsvonat	Állomások			Vegyes vonat	Személyvonat	Gyorsvonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)					Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Szeben felé)	(érk. ind.)	12.12	11.24	12.09	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)						(érk. ind.)	1.13	1.13	1.27	
Botfalva	"		4.54	7.07		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.51	1.51	1.47	
Földvár	"		5.37	7.44		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	2.18	2.18	2.08	
Mogyorós	"		5.57	7.58		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	3.04	3.04	2.43	
Apáca	"		6.15	8.00		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.14	3.14	2.53	
Köpecz	"		6.35	8.30			(érk. ind.)	3.51	3.51	3.24	
Ágostonfalva	"		6.43	8.36			(érk. ind.)	4.01	4.01	3.26	
Alsó-Rákos	"		7.02	8.52		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.56	5.08	
Homoród	"		7.31	9.12			(érk. ind.)	6.45	6.45	6.37	5.32
Kacsa	"		7.51	9.25		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	11.04	11.04	11.04	8.42
Erked	"		8.14	9.45			(érk. ind.)	11.19	11.19	11.19	8.47
Bene	"		8.38	10.00		Budapest	(érk. ind.)	9.55	9.55	6.33	1.55
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	"		9.09	10.24							
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)		9.33	10.39							
Medgyes	(érk. ind.)		9.43	10.46							
			11.04	11.47							

Brassóból Bukarest felé a vegyes vonat indul délután 1 óra 55 perczkor.

Héjasfalva—székelyudvarhelyi vasut.

Héjasfalva	indul reggel 6.45	Székely-Udvarhely	indul este 6.00
Székely-Keresztur	7.28	Bögöz	6.33
Nagy-Galambfalva	8.18	Nagy-Galambfalva	7.09
Bögöz	8.40	Székely-Keresztur	7.46
Székely-Udvarhely	érkezik reggel 9.12	Héjasfalva	érkezik este 8.18

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.